

**Угода
між Урядом України та Урядом Грецької Республіки
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 510/96-ВР (510/96-ВР)
від 15.11.96)

Дата підписання: 01.09.1994

Дата ратифікації Україною: 15.11.1996

Дата набрання чинності для України: 04.12.1996

Уряд України та Уряд Грецької Республіки, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з цією Угодою, стимулюватиме ділову ініціативу у цій сфері, домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законів та правил останньої, та включатиме, зокрема, але не виключно:

(а) рухому та нерукому власність, як і будь-які інші права, такі як застави, права утримання, забезпечення по позиці та подібні права;

(б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

(в) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, згідно з контрактом, що має економічну цінність, зв'язані з інвестицією;

(г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, ноу-хау, торговельні секрети, фірмові назви та гудвіл, пов'язані з інвестицією;

(д) будь-яке право, надане згідно права або за контрактом, будь-які ліцензії та дозволи відповідно до права, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

(е) будь-яка зміна форми, в якій здійснюються інвестиції, не впливатиме на їх характер як інвестиції.

2. Термін "інвестор" означатиме будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на територію іншої Договірної Сторони:

(а) термін "фізична особа" означатиме будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законів;

(б) термін "юридична особа" означатиме по відношенню до будь-якої Договірної Сторони:

i) до України:

- будь-яку установу, зареєстровану або засновану належним чином та визначену юридичною особою згідно з її законами;

- будь-яку організацію осіб, що не має статусу юридичної особи, проте розглядається як компанія згідно з її законами;

ii) до Грецької Республіки;

- юридичні особи, створені згідно з законами Грецької Республіки.

3. Термін "доходи" означатиме суми, одержані внаслідок інвестиції, та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та гонорари.

4. Термін "територія" означатиме відносно кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під її суверенітетом і морські та підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює, у відповідності до міжнародного права, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме та створюватиме сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускатиме такі інвестиції відповідно до її законів та правил.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін користуватимуться повним захистом та безпекою на території іншої Договірної Сторони. Кожна Договірна Сторона гарантуватиме, що управління, обслуговування, використання, володіння або розпорядження на її території інвестиціями інвесторами іншої Договірної Сторони ні в якому разі не погіршиться невинуватими або дискримінаційними заходами.

3. Прибутки від інвестицій користуються тими ж засобами захисту, що первісні інвестиції.

Стаття 3

Режим інвестування

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам своїх власних інвесторів або інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої Держави, що з цього є більш сприятливим.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвесторам іншої Договірної Сторони у тому, що стосується до управління, обслуговування, використання, володіння та розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або будь-якої іншої Держави, що з цього є більш сприятливим.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або

привілеї, які можуть бути поширені першою Договірною Стороною, які випливають з:

(а) будь-якого існуючого або майбутнього регіонального економічного союзу, зони вільної торгівлі, митного союзу, спільного ринку або іншої подібної міжнародної угоди, так само як з іншої форми регіонального економічного співробітництва, членом якого є або може бути кожна з Договірних Сторін;

(б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються повністю або в основному оподаткування.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави, який є найбільш сприятливим.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

(а) реквізиції їх власності її силами або владами;

(б) руйнування їх власності її силами або владами, яке було викликано війсьними діями, або не вимагалось необхідністю ситуації, буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони, окрім задля суспільних цілей. Експропріація провадитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні експропрійованої інвестиції, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток з дати експропріації, робитиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переводиться у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою Договірної Сторони його випадку, та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуватимуться тоді, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка

отримала статус акціонерного товариства, або заснована згідно з чинним на будь-якій частині її власної території права, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів. Перекази робитимуться у вільно конвертованій валюті, без будь-яких обмежень та непотрібної затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

(а) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

(б) прибутки, відсоток, дивіденди та інший поточний доход;

(в) фонди на виплату по позиці;

(г) роялті або плату за послуги;

(д) надходження від продажу або ліквідації всієї або частини інвестиції;

(е) заробітки фізичних осіб, найнятих з-за кордону, згідно з законами і правилами Договірної Сторони, в якій інвестиції були здійснені.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсам вважатимуться курси, затверджені Центральним Банком Договірної Сторони, на території якої здійснена інвестиція, дійсні на момент переказу, якщо інше не передбачено.

Стаття 7

Суброгація

Якщо інвестиції інвестора однієї з Договірних Сторін застраховані цією Договірною Стороною або призначенням нею агентством проти некомерційного ризику згідно з чинною системою гарантій, будь-яка суброгація страхувача або перестраховача у права вищезгаданого інвестора відповідно до умов такого страхування має бути визнана іншою Договірною Стороною.

Стаття 8

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів по заяві Договірної Сторони, сторони спору, по письмовій заяві інвестора, на його вимогу.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірною Стороною не може бути таким чином вирішений в період шість місяців з дати одержання заяви, зацікавлений інвестор отримає право передати цей спір до:

(а) компетентних судів або арбітрів Договірної Сторони, на території якої здійснена інвестиція, або

(б) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ІКСІД), маючи на увазі відповідні положення Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших

Держав, що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали стороною цієї Конвенції,

(в) арбітра або міжнародного *ad hoc* арбітражного суду, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСІТРАЛ). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів по заяві кожної Договірної Сторони згідно з письмовим повідомленням.

2. Якщо такий спір на може бути таким чином вирішений протягом шести місяців з дати одержання повідомлення, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення обома Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду Справедливості для здійснення призначень. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо обидві Договірні Сторони є також сторонами на підставі будь-якої міжнародної угоди, з якою інвестиціям та доходам від інвестиційної діяльності інвесторів іншої Договірної Сторони надаються більш сприятливі умови, ніж ті, що передбачені цією Угодою, то будуть застосовуватись ці більш сприятливі умови.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законів та правил або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

Положення цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення дії

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про завершення процедур, необхідних згідно її права для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набере чинності через 30 днів від дати одержання другого нотифікаційного повідомлення.

2. Ця Угода матиме силу протягом десяти років і лишатиметься чинною доти, доки кожна Договірна Сторона не попередить про це письмово за 1 рік до дати припинення дії цієї Угоди, якщо є такий намір.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними на період в десять років з дати припинення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Здійснено в м.Києві 1 вересня 1994 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською та грецькою мовами, причому обидва тексти є рівно автентичними.

За Уряд України

За Уряд Грецької Республіки

Міністр зовнішніх
економічних зв'язків
С.Осика

Заступник Міністра
національної економіки
І.Антопулос

(підпис)

(підпис)

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 31.03.2008 — 2008 р., № 22, стор. 60, стаття 647, код акту 42526/2008